

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7Csp/41/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125202711
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2025:8125202711.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

7Csp/30/2025

Okresný súd Prešov v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX C., právne zastúpený: JUDr. Daniel Tarbaj, advokát so sídlom Zámocká 525/28, 091 01 Stropkov, IČO: 53 450 345 proti žalovanému: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpenému: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtina 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, v spore o primerané finančné zadostučinenie vo výške 592,72 eur, takto

rozhodol:

7Csp/30/2025

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 100 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti súd žalobný návrh žalobcu zamietá.
- III. Žalobca má vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

7Csp/30/2025

1. Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 09.04.2025 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu primerané finančné zadostučinenie vo výške 592,72 eur na tom skutkovom základe, že v spore vedenom na tunajšom súde pod spisovou značkou 8Csp/45/2025 súd zastavil konanie o zaplatenie sumy 562 eur, vo zvyšnej časti žalobu žalovaného zamietol a zaviazal žalobcu k zaplateniu dlžnej sumy vo výške 992,56 eur. Zároveň určil úver zo zmluvy o poskytnutí pôžičky zo dňa 11.08.2017 za bezúročný a bez poplatkov. Ako spotrebiteľ si úspešne uplatnil porušenie svojho práva, preto za primeranú výšku finančného zadostučinenia považuje sumu 592,72 eur, čo predstavuje 50% sumy, ktorú žalovaný nedôvodne od neho požadoval.

2. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe žalobcu žiadal žalobu zo dňa 30.04.2025 v celom rozsahu zamietnuť, nárok žalobcu neuznával. Úverová zmluva, ktorú súd rozsudkom 8Csp/45/2022

vyhlásil za bezúročnú a bezpoplatkovú bola uzatvorená so žalobcom, s právnym predchodcom žalovaného spoločnosťou VÚB a.s. ako veriteľom. Žalovaný nebol účastníkom úverového vzťahu, rovnako tak predzmluvného, zmluvné podmienky úverovej zmluvy nekreoval. Rovnako je nesprávny názor žalobcu, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia má plniť sankčnú funkciu, a to z dôvodu občianskoprávneho charakteru tohto súkromného právneho inštitútu a ktorý nemôže plniť funkciu sankcie. Rovnako je nesprávny názor o reparačnej funkcii daného inštitútu, ktorá je typická pre iný právny inštitút, a to náhradu škody. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemá slúžiť ako prostriedok náhrady škody a nemôže slúžiť na neprimerané obohacovanie sa spotrebiteľa. Žalovaným bola spochybnená aj samotná výška primeraného finančného zadosťučinenia.

3. Žalobca vo svojej replike zo dňa 24.04.2025 uviedol, že v základnom spore bol v celom rozsahu úspešný. Pokiaľ ide o argumentáciu žalovaného, že nie je daná jeho pasívna vecná legitímácia, poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/237/2021 a 9Cdo/324/2020. Rovnako považoval za primeranú aj uplatnenú výšku primeraného finančného zadosťučinenia a odkázal na rozhodovaciu prax všeobecných súdov.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu a zistil tento skutkový stav:

5. Zo súdneho spisu spisová značka 8Csp/45/2022 bolo súdom zistené, že súd rozsudkom č. k. 8Csp/45/2022-160 zo dňa 27.04.2023 vo veci žalobcu Intrum Slovakia s.r.o. proti žalovanému Stanislavovi Uličnému konanie v časti zaplatenia istiny vo výške 562 eur spolu s úrokom z omeškania zastavil a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 992,56 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 992,56 eur od 21.08.2022 do zaplatenia, v prevyšujúcej časti žalobu o zaplatenie zamietol, rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Súd zároveň určil úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo 1720024096 zo dňa 11.08.2017 za bezúročný a bez poplatkov a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v časti určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

6. Súd vec prejednal na pojednávaní v neprítomnosti žalovaného, ako aj jeho právneho zástupcu, ktorí svoju neprítomnosť na tomto pojednávaní ospravedlnili v písomnom podaní zo dňa 11.09.2025, v ktorom súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti. Právny zástupca žalobcu žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Bol toho názoru, že základ nároku je daný. Výšku primeraného finančného zadosťučinenia ponechal na úvahe súdu.

7. Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

Podľa § 1 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len „združenie“) a označovanie výrobkov cenami.

Podľa § 2 písm. a) Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania.

Podľa § 3 ods. 3 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

8. Podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi,

má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

9. Z citovaného ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona číslo 250/2007 Z.z. je zrejmé, že splnenie hmotnoprávnych podmienok uvedených v tomto ustanovení zákona je úspech pri ochrane práv spotrebiteľa v dôsledku porušenia práv a povinností ustanovených týmto zákonom. Ďalšou podmienkou je, že porušiteľ voči ktorému sa spotrebiteľ domáha zdržania sa protiprávneho konania a odstránenia protiprávneho stavu pri poškodzovaní záujmu spotrebiteľa a v konaní o svoju ochranu bol úspešný. Práve citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa v poslednej vete § 3 ods. 5 zákona uvádza úpravu z ktorej vyplýva, že ak si spotrebiteľ úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej či už týmto zákonom alebo osobitným predpisom, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo iným predpisom zodpovedá.

10. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom číslo 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy (rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/20/2017 zo dňa 04.05.2017).

11. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky ako konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu.

12. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť nielen funkciu satisfakčnú, ale aj funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi. Zároveň ho treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že určením neprijateľnej zmluvnej podmienky je možné predpokladať, že dodávateľ ďalej v takomto konaní nebude pokračovať. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto vždy závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritériá, a to hlavne intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6Cdo/127/2017 citované ustanovenie má plniť satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitným predpisom. Pod úspešné platenie porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napríklad nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve.

13. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že čo do základu je nárok žalobcu v celom rozsahu daný. Žalobca bol úspešný v predchádzajúcom súdnom spore pod spisovou značkou 8Csp/45/2022, keď súd Rozsudkom č.k. 8Csp/45/2022-160 zo dňa 27.04.2023 určil úver zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1720024096 zo dňa 11.08.2017 za bezúročný a bez poplatkov a zároveň žalobu voči žalobcovi, ktorý bol v tomto spore v pozícii žalovaného, v prevyšujúcej časti zamietol. Čo do základu tak je možné konštatovať, že v súlade s § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, vznikol žalobcovi nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/127/2017 primerané finančné zadosťučinenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať

sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti. Napríklad nárok zo zodpovednosti za škodu z bezdôvodného obohatenia alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privodená konkrétna ujma, zákon nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody alebo bezdôvodného obohatenia je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie, či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu. Pri posudzovaní predmetného nároku je potrebné podrobiť prieskumu a vyhodnotiť, či v danom zmluvnom vzťahu existovala hrozba vzniku ujmy. Pre priznanie daného nároku pritom nie je relevantné, či ku vzniku ujmy aj reálne došlo alebo nie. Na to, aby všeobecný súd priznal spotrebiteľovi nárok na primerané finančné zadosťučinenie, úplne postačuje len samotná existencia hrozby vzniku ujmy počas účinnosti Zákona číslo 250/2007 Z.z. Žalovaný preukázateľne porušil práva žalobcu ako spotrebiteľa. Súd považoval samotný nárok žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie za dôvodný a žalobe vyhovel. Súd posúdil žalobu žalobcu podľa Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Dňom 01.07.2024 nadobudol účinnosť Zákon č. 108/2024 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, kde podľa ustanovenia § 53 ods. 1 tohto zákona, ustanovenia tohto zákona sa použijú na zmluvu uzavretú po 30.06.2024. Vznik právnych vzťahov zo zmlúv uzavretých pred 01.07.2024 a nároky vzniknuté z týchto zmlúv sa posudzujú podľa právnych predpisov účinných do 30.06.2024.

14. Výška priznaného finančného zadosťučinenia sa následne odvíjala od vlastnej úvahy súdu vychádzajúc zo skutkových tvrdení žalobcu. Konkrétna výška primeraného finančného zadosťučinenia musí zohľadňovať skutkové okolnosti a spĺňať požiadavku primeranosti. Žalobca si svoj nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnil len svojou úspešnosťou v spore pod sp. zn. 8Csp/45/2022 a že si uplatňuje satisfakciu za porušenie jeho práv ako spotrebiteľa, ktoré bol nútený brániť. V predchádzajúcom spore sa úspešne domohol určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a zároveň úspech spotrebiteľa spočíval v tom, že súd žalobu dodávateľa vo zvyšnej časti vo vzťahu k nemu zamietol. Žalobca sa bránil nároku dodávateľa, v tomto konaní žalovaného, keď súd v predchádzajúcom súdnom spore konštatoval porušenie povinnosti dodávateľa konať s odbornou starostlivosťou pri poskytovaní úveru dlžníkovi. Žalobca však neuviedol, či konanie žalovaného viedlo k vzniku aj iných negatívnych dôsledkov v jeho súkromnom a spoločenskom živote. Keďže uvedenými skutočnosťami žalobca neargumentoval, súd považoval výšku primeraného finančného zadosťučinenia v sume 50 Eur za konštatované porušenie práv žalobcu určením úveru zo zmluvy o úvere za bez úročný a bez poplatkov a za zamietnutie žaloby v prevyšujúcej časti, keď sa úspešne bránil nároku dodávateľa sumu 50 Eur, spolu sumu 100 Eur. Vychádzal zo skutočnosti, že na strane žalovaného došlo k porušeniu povinností veriteľa konať s odbornou starostlivosťou. Neboli preukázané ďalšie negatívne dôsledky v súkromnom alebo spoločenskom živote žalobcu, ktoré by boli dôsledkom konania žalovaného pri uplatňovaní si nároku v základnom konaní pod spisovou značkou 8Csp/45/2022. Priznaná suma primeraného finančného zadosťučinenia zodpovedá účelu a poskytuje žalobcovi ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľov od porušenia práv spotrebiteľa. Na záver súd pripomína, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemá slúžiť na obohatenie spotrebiteľa ani kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale ide o nárok, ktorým sa reparuje ujma nemateriálnej povahy a musí zostať na úrovni a funkcii účinného odradzujúceho prostriedku ochrany (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 2Co/137/2016, 17Co/17/2018 a 9Co/50/2018).

15. Súd poukazuje napr. na rozhodnutie KS v Prešove 9CoCsp/60/2022 zo dňa 14.03.2023, kde súd potvrdil rozhodnutie súdu 1. inštancie, ktorým rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 100 Eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia, kde v základnom konaní bol spotrebiteľ v spore o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy úspešný, rozhodnutie KS v Prešove 23CoCsp/7/2022 zo dňa 21.02.2023 potvrdená suma 50 Eur, OS Prešov 29Csp/112/2022 zo dňa 16.11.2022 priznaná suma 100 Eur, 9Csp/116/2022 zo dňa 07.11.2022 priznaná spotrebiteľovi suma 100 Eur, ako aj napr. 11Csp/8/2022 zo dňa 29.04.2022.

16. Súd priznal žalobcovi sumu 100 Eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia, ktorú považuje za primeranú a postačujúcu a v prevyšujúcej časti jeho žalobný návrh ako nedôvodný zamietol.

17. Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že v spore o primerané finančné zadosťučinenie nie je daná jeho pasívna vecná legitímácia, keďže nekoncepcoval zmluvu o úvere, ale jeho právny predchodca spoločnosť VÚB, a.s., s touto námietkou nie je možné súhlasiť. Tento názor je v rozpore s rozhodovacou praxou najvyššej súdnej autority a to NS SR napr. rozhodnutie 7Cdo/237/2021 zo dňa 30.03.2023, ako aj 9Cdo/324/2020 zo dňa 13.12.2022 z obsahu ktorých vyplýva, že porušiteľom voči ktorému je možné úspešne sa domáhať primeraného finančného zadosťučinenia je taktiež postupník pohľadávky.

18. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 2 CSP. Z dôvodovej správy k ustanoveniu § 255 CSP vyplýva, že v tomto ustanovení sa premieta zásada úspechu v spore ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. Predkladateľ k ustanoveniu § 255 CSP dodal, že podľa kritéria úspechu v konaní môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške. Ide o prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu. Príkladom je náhrada nemajetkovej ujmy, náhrada škody v peniazoch, ktorá nebola priznaná v požadovanej výške. Niet akýchkoľvek pochybností o tom, že v prejednávanej veci výška nároku žalobcu závisela od úvahy súdu. Úvaha súdu sa teda týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia nie čo do základu uplatneného nároku. Podľa názoru súdu, aj v súčasnosti § 255 ods. 2 CSP v spojení s článkom 3 ods. 1 a 2 CSP zakladá priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v žiadanej výške. Súd z tohto dôvodu žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku postupom podľa § 262 CSP.

19. Na zdôraznenie svojho rozhodnutia pri rozhodovaní o trovách konania, súd uvádza, že nezhliadol žiadny z dôvodov pre aplikáciu § 257 C.s.p., prečo by úspešnému žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania. Bol to žalovaný resp. jeho právny predchodca, ktorý už v rámci kontraktneho procesu porušil svoje povinnosti. Žalobca sa úspešne bránil nárokom dodávateľa v predchádzajúcom súdnom spore. Súd z tohto dôvodu nezhliadol žiaden z dôvodov prečo by žalobcovi ako procesne úspešnej strane sporu, ktorá podstúpila spor s dodávateľom, nepriznal náhradu trov konania a aplikoval výnimočné zákonné ustanovenie § 257 C.s.p.

Poučenie:

7Csp/30/2025

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.